

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újsáncikkek				Osztályozás Tárgy
	Szerző				496.9
	Cím Jég helyett beton.				
	Forrás: Pesti napló				Idő 1913
	Bp. (Hely)	1913 11/4. (Idő)	(Köt. v. füz.)	Oldalsz.	Személy Helyszám

Jég helyett beton.

— Súlyos balesetek a jégpályán. —

(Saját tudósítónktól.) A Budapesti Korcsolyázó Egyesület nagy jégpályáján az utóbbi időben tömegesen történnek súlyos balesetek. Még soha sem volt annyi dolga a jégpálya orvosának, mint az idei szezonban. Nem tennők szóvá ezeket a baleseteket, ha nem volna tudomásunk arról, hogy a balesetek fő részének oka nem a korcsolyázók ügyetlenségében, vagy járatlanságában, hanem azokban a mulasztásokban keresendő, melyek a pálya felügyelőségét terhelik.

A tömeges balesetek oka a rossz „betonrozás”. A városligeti tó medrét ugyanis betonozták. A betonmunkának célja az, hogy a túba bocsátott vízvezetéki víz ne érintkezzék közvetlenül a talajjal, mert a talajjal való érintkezés következtében a víz gyorsan elposhadna és rövid időközönként le kellene csapolni. Előnye még a betorozásnak az is, hogy beton alapon a víz gyorsabban fagy s így a téli szezonban hamarabb kapható korcsolyázásra alkalmas jég, mintha a vizet rögtön a betonozás nélkül való talajra bocsátanák.

A városligeti tavon ezt a betonozást nem végezték egyenletesen. Valóságos kis betonhegyek emelkednek a felszín fölé, melyek — minthogy a jégréteg tíz centiméternél is vékonyabb — a jégből is kiemelkednek s aki egy ilyen betonhegyecskében megbotlik, annak az Isten legyen irgalmas.

Boszantó könnyelműség a pálya felügyelősége részéről, hogy mikor a jég legnagyobb része a műkorcsolyázók részére van fenntartva s oda a nagyközönségnek tilos a bemenet — csak hogy gyorsabban kapjon a korcsolyázásra alkalmas jeget — a vizet annyira lecsapoltatja, hogy a korcsolyázók nagy tömege egyes helyeken napról-napra szakadékokat karcot a pálya vékony jégébe. Minden ilyen szakadék, amelyből kíváncsian kikandikál a szürke beton, folyton megújuló veszedelem, mely állandóan fenyegeti a korcsolyázók testi épségét.

Ha ehhez hozzávesszük még azt is, hogy a havat elvből nem söpri össze a jégpályán, — meg tudjuk érteni, hogy különösen rutinos korcsolyázóknak, akik nem nézhetnek unos-untalan a korcsolyájuk alá — valósággal a testi épségét veszélyezteti a pályafelügyelőség könnyelműsége.

A vétkes könnyelműségnek az árát súlyosan megadta a többi közt Steinfeld Sándornak, a Budapesti Bank igazgatójának a felesége (csonttörést szenvedett), Benda Miksának, a Közuti Vasút főtisztviselőjének felesége (kezét törte), Erdélyi udvari fényképész felesége (lábát törte). A

kisebb-nagyobb sérüléseknek, ficamodásoknak, fejs és orrbetöréseknek száma tömegtelen s a felügyelőség vétkességét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a sérültek legnagyobb része elsőrangú korcsolyázó. Így Bendáné egyike a legkiválóbb női korcsolyázóknak.

Az egyik nap még esik az eső, reggel már lobognak a zászlócskák, jelezve, hogy a pálya nyitva. Az avatatlanok csodálkoznak, mi az a varázslat, ördög van a jégpálya igazgatóságának,

avagy valami jótékony tündérrel áll összeköttetésben, aki éjszakájának idején megfagyasztja a felázott pályát? Nem ördög, nem is angyal, csak egy kis könnyelműség, meg a jótékony beton. A pálya vizét lecsapolják annyira, hogy a beton fölött alig marad öt-hat centiméter magas vízréteg, amely az első szellőre megfagy, pláne ha egy kis éter is van kéznél. Ez a könnyelműség a publikum bűrére megy. Meg vagyunk róla győződve, hogy a pálya igazgatósága mit sem tud a felügyelőségnek kapzsiságból eredő mulasztásairól és most sürgősen orvosolni fogja a sérelmeket.